Porównanie tłumaczeń Jana 19:24

Przekład	Rodzaj	Nazwa	Treść
NPI+	Przekład interlinearny	Nowodworski Grecko-Polski Interlinearny Przekład Pisma Świętego Starego i Nowego Przymierza	Powiedzieli więc do siebie nawzajem: Nie rozdzierajmy jej, ale losujmy co do niej, kogo będzie; aby — Pismo wypełniło się: Rozdzielili — szaty Me miedzy siebie i o — odzież Moją rzucili los; — — więc żołnierze to uczynili.
TRO16+	Przekład interlinearny	Interlinearny Przekład Textus Receptus Oblubienicy	Powiedzieli więc do siebie nie rozdzieralibyśmy jej ale losowalibyśmy o nią kogo będzie aby Pismo zostałoby wypełnione mówiące rozdzielili szaty moje sobie i o odzienie moje rzucili los wprawdzie więc żołnierze te uczynili
PBD	Przekład dosłowny	EIB Przekład dosłowny	Rozstrzygnęli zatem między sobą: Nie rozcinajmy jej, ale losujmy o nią, czyja będzie – aby się wypełniło Pismo, które mówi: Rozdzielili między siebie moje szaty, a o moją tunikę rzucali losy.* To właśnie uczynili żołnierze.[1)]
PBPW	Przekład dosłowny	Nowy Testament Popowski-Wojciechowski	Powiedzieli więc do siebie nawzajem: Nie rozdzierajmy jej, ale losujmy co do niej, kogo będzie. Aby Pismo wypełniło się [mówiące]: Rozdzielili szaty me sobie i na strój mój rzucili los. (Tak) zatem żołnierze to uczynili.
TRO	Przekład dosłowny	Textus Receptus Oblubienicy	Powiedzieli więc do siebie nie rozdzieralibyśmy jej ale losowalibyśmy o nią kogo będzie aby Pismo zostałoby wypełnione mówiące rozdzielili szaty moje sobie i o odzienie moje rzucili los wprawdzie więc żołnierze te uczynili
SNP'18	Przekład literacki	EIB Przekład literacki	Ustalili zatem: Nie rozcinajmy jej. Losujmy, czyja ma być. Tak wypełniło się Pismo, które mówi: Rozdzielili między siebie moje szaty, a o moją tunikę rzucali losy. Tak właśnie postąpili żołnierze.
UBG'18	Przekład literacki	Uwspółcześniona Biblia Gdańska	Mówili więc między sobą: Nie rozcinajmy jej, ale rzućmy losy o to, do kogo ma należeć; aby się wypełniło Pismo, które mówi: Podzielili między siebie moje szaty, a o moje ubranie rzucali losy. To właśnie zrobili żołnierze.
BG	Przekład literacki	Biblia Gdańska	Tedy rzekli jedni do drugich: Nie krajmy jej, ale o nię rzućmy losy, czyja ma być; aby się Pismo wypełniło, które mówi: Podzielili między się szaty moje, a o odzienie moje los miotali. To tedy uczynili żołnierze.
BJW	Przekład literacki	Biblia Jakuba Wujka	Mówili tedy jeden do drugiego: Nie krajmy jej, ale rzućmy o nię losy, czyja ma być. Iżby się Pismo wypełniło, mówiące: Podzielili sobie szaty moje, a o suknię moję rzucili los. A żołnierze to uczynili.
BT'99	Przekład literacki	Biblia Tysiąclecia	Mówili więc między sobą: Nie rozdzierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć. Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie szaty moje, a o moją suknię rzucili losy. To właśnie uczynili

[1)] <x>230 22:19</x>

			żołnierze.
BW	Przekład literacki	Biblia Warszawska	Tedy rzekli jedni do drugich: Nie krajmy jej, rzućmy losy o nią, czyja ma być; aby się wypełniło Pismo, które mówi: Rozdzielili między siebie szaty moje A o suknię moją losy rzucali. To właśnie uczynili żołnierze.
EKU'18	Przekład literacki	Biblia Ekumeniczna	Powiedzieli więc do siebie: Nie rozdzierajmy jej, lecz rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć. Stało się tak, aby się wypełniły słowa Pisma: Podzielili między siebie Moje szaty, a los rzucili o Moją suknię. Tak właśnie postąpili żołnierze.
PAU	Przekład literacki	Biblia Paulistów	Dlatego też postanowili wspólnie: „Nie rozrywajmy jej, lecz losujmy, do kogo ma należeć”. Tak miało wypełnić się Pismo: Podzielili między siebie moje ubrania i o moją szatę rzucili los. To właśnie uczynili żołnierze.
PBP	Przekład literacki	Nowy Testament Popowskiego	Dlatego powiedzieli sobie: „Nie rozcinajmy go, lecz losujmy, czyj ma być”. Tak więc wypełniło się Pismo, które mówi: „Podzielili między siebie moje szaty, o me odzienie rzucili los”. Żołnierze tak właśnie zrobili.
PBW	Przekład literacki	Nowy Testament, Współczesny Przekład	Mówili przy tym: - Nie tnijmy jej, ale losujmy, kto ją dostanie. W ten sposób miała się spełnić zapowiedź Pisma: Podzielili między siebie moje ubranie, a o szatę moją rzucili losy. Tak właśnie postąpili żołnierze.
POZ'75	Przekład literacki	Biblia Poznańska	Mówili więc między sobą: - Nie dzielmy go, ale losujmy komu przypadnie. Tak wypełniło się Pismo, które mówi: ’Podzielili się moimi szatami, a o suknię moją los rzucili’. Tak właśnie uczynili żołnierze.
TUB	Przekład literacki	Біблія. Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка	Тож міркували між собою: Не роздираймо його, але киньмо жереба на нього, - кому припаде. Це щоб збулося Писання, де мовиться: Розділили мій одяг між собою і за мій плащ кидали жереба. Вояки так і зробили.
EDB	Przekład dynamiczny	Ewangelie dla badaczy	Rzekli więc istotnie do wzajemnych: Może nie rozdarlibyśmy ją, ale pociągnęlibyśmy los około niej, kogo będzie. Aby to odwzorowane pismo zostałoby uczynione pełnym: Rozdzielili sobie szaty moje sobie samym, i na szatne odzienie moje rzucili los. Zaiste więc żołnierze te właśnie uczynili.
NBG'12	Przekład dynamiczny	Nowa Biblia Gdańska	Zatem powiedzieli jedni do drugich: Nie dzielmy jej, ale rzucimy o nią losy, kogo będzie; aby się wypełniło Pismo, które mówi: Rozdzielili nawzajem moje szaty, a o mą odzież los rzucili. Tak zatem, uczynili żołnierze.
NTPZ	Przekład dynamiczny	Nowy Testament z Perspektywy Żydowskiej	powiedzieli więc sobie: "Nie powinniśmy rozdzierać jej na kawałki; ciągnijmy o nią losy". Stało się tak, aby wypełniły się słowa Tanach: "Podzielili moje ubrania między siebie i grali o moją szatę". Dlatego żołnierze tak postąpili.
PNS1997	Przekład dynamiczny	Przekład Nowego Świata	Rzekli zatem jeden do drugiego: ”Nie rozdzieramy jej, ale rzucając o nią losy, ustalmy, czyja będzie”. A to się stało, aby się spełniły słowa Pisma: ”Rozdzielili między siebie moje szaty wierzchnie, a o moje odzienie rzucili losy”. I żołnierze istotnie to zrobili.
PSZ	Przekład	Nowy Testament	—Nie rozdzierajmy jej—mówili między sobą—ale

	dynamiczny	Słowo Życia	rzućmy o nią losy. Zobaczymy, kto ją wygra. W ten sposób spełniło się proroctwo: „Rozdzielają między siebie moje ubrania i rzucają losy o moją tunikę”. Tak właśnie uczynili żołnierze.